

Twée cursisten gooien het roer om in Italië

*“Een droom die je alleen droomt is maar een droom,
Een droom die je samen droomt is werkelijkheid”*

We gaan emigreren!

Al ruime tijd zijn wij (Jurgen & Gonnie Linssen) bezig geweest met de gedachten om naar Italië te gaan. In eerste instantie dachten we aan een ‘oude opknapper’ om uiteindelijk ook daar de vakanties door te gaan brengen. Maar na een tijd wisten we zeker dat we tussen de Italianen wilden gaan wonen, integreren tussen de lokale bevolking - niet om er alleen de vakanties te vieren. We gaan emigreren! Een hele stap omdat je niet alleen familie en vrienden achterlaat, maar ook de meeste zekerheden loslaat.

Een plek in Le Marche

Met een camper zijn we in 2014 door Italië gegaan en wisten we, mede na jarenlange vakanties, dat we in het mooie Le Marche onze toekomstige woonplek wilden gaan vinden. In deze regio werden wij verliefd op de perfecte combinatie van prachtig natuurschoon (met onder meer de Monti Sibillini, de Monte Conero en de Piano Grande) en pittoreske dorpjes als Loreto, Recanati, Cingoli, Macerata en Osimo. We namen afscheid in de wetenschap dat we snel weer terug zouden reizen, met een belangrijke missie: het vinden van een huis.

Een oude school

Het wensenlijstje voor een nieuwe woning was behoorlijk lang: het huis moest dicht bij het vliegveld liggen, maar ook dicht bij het strand en de bergen én niet ver van een pittoresk dorpje voor de dagelijkse boodschappen. Bovendien moest het huis groot genoeg zijn om gasten te kunnen ontvangen, want we wilden ons huis ook meteen gaan openstellen als bed and breakfast. Na steeds weer kilometers gereden te hebben en diverse stadjes te zijn aangegaan, hebben we een grote rode cirkel getrokken tussen Jesi en Macerata. Deze omgeving heeft prachtige uitzichten en voldeed aan alle punten op het lijstje. Het was niet meteen raak want er bleken juist maar weinig woningen te koop te staan in dit gebied.

De zoektocht zou dus een lastige worden en we hebben diverse woningen bekeken. Enkele woningen waren prachtig en voldeden aan alle wensen, maar lagen te ver afgelegen richting het berggebied. Ons droomhuis vonden we maar niet – tot ons hart een sprongetje maakte bij het zien van een oud schoolgebouw uit 1939, niet ver van het dorpje Montefano. Naar zee was het slechts twintig minuten rijden en naar het vliegveld van Ancona rijd je in veertig minuten. Daarmee waren alle wensen in één keer ingewilligd, maar belangrijker nog, het was liefde op het eerste gezicht. Dit dankzij het prachtige uitzicht vanuit de tuin en de originele bewaard gebleven ornamenten die het huis meteen een warme uitstraling gaven.

Foto: Oud schoolgebouw uit 1939 en volledig gerestaureerd in 2004.

De verhuizing naar Italië

Na onze potentiële woning te hebben gevonden, reisden we weer terug naar Nederland, om ons voor te bereiden op een verhuizing en de grote stap: de emigratie naar Italië. Maar eerst nog onze woning op Brandevoort (Helmond) verkopen. Een lastige tijd met alle woningen die door de nasleep van de crisis nog te koop stonden. Uiteindelijk zijn de eerste kijkers in oktober 2015 kopers geworden, een geweldige eerste stap naar wat nog een hele snelle emigratie zou gaan worden.

Foto: Tekenend bij de notaris, februari 2016.

Na jarenlang met plezier gewerkt te hebben op een groot architectenbureau, heb ik (Gonnie) afscheid genomen van mijn collega's. Jurgen heeft de nodige zaken geregeld om zijn eigen bedrijf in de ruimtelijke ordening vanuit Italië succesvol door te kunnen zetten. Voor de emigratie hebben we nog veel moeten uitzoeken. Zo werden zaken in Nederland op het laatst mogelijke moment stopgezet en in Italië opnieuw aangesloten. Dit bleek nog best lastig te zijn omdat de ambassade in Nederland niet altijd hetzelfde antwoord gaf als die in Italië. Vervolgens zijn we op zoek gegaan naar een transportbedrijf dat alle spullen naar Italië zou vervoeren. Achteraf kunnen we zeggen dat we best in een rap tempo zijn geëmigreerd. Op 1 februari 2016 zijn we vanuit de notaris in Nederland, vanwege de verkoop van onze woning daar, vertrokken naar Italië om ons daar in te laten schrijven. En sinds 5 februari van dit jaar wonen we voorgoed in Montefano.

Foto: Inschrijving gemeente Montefano, 5 februari 2016.

Thuis in Italië

Na de ondertekening bij de notaris reden we met de sleutelbos naar onze nieuwe woning. Bij aankomst werd er een bos bloemen gebracht en lagen de eerste kaartjes in de brievenbus. Een fijn en warm welkom. Maar er stond ons nog een hele klus te wachten, namelijk het inruimen van de hele woningvoorraad uit de vrachtwagen die onderweg naar Italië zou zijn. Bij aankomst van de dubbele oplegger hebben vrienden, burens en zelfs de vorige eigenaar geholpen om alle spullen op plek van bestemming te krijgen. Na een heerlijk eerste nachtje slapen (want wat is het hier fijn stil...) werden we wakker van de geur van vers brood. En ook ging de knop van de CV niet om, maar staken we de pallet kachel aan. Bij mooi weer ontbeten we buiten op het terras, met uitzicht over het prachtige omringende landschap waar je niet op uitgekeken raakt. Het was voor ons een cadeautje om zo te mogen wonen.

Foto: Legen vrachtwagen en inhuizen nieuwe woning, februari 2016.

Geen vlekkeloze start

De emigratie is zo snel gegaan, omdat we direct het eerste seizoen in onze nieuwe B&B wilden gaan draaien. Per 1 mei hadden we namelijk gepland om open gegaan. Zo is er een nieuwe parkeergelegenheid aangelegd en is de tuin sfeervol verlicht en ingericht met diverse zitjes. Ook is er een nieuwe badkamer geheel in de oorspronkelijke sfeer van de oude school aangelegd. Alle kamers hebben nu een eigen comfortabele badkamer. Natuurlijk verliep niet alles zonder problemen. Zo hebben wij een tijd zonder internet gezeten, wat lastig is voor de reserveringen van de B&B kamers – maar anderzijds ook weer nieuwe contacten opleverden tijdens de vele bezoeken aan de (internet)bar. Het waren intens lange dagen van vroeg tot laat om alles op tijd gereed te krijgen, want naast de verbouwing krijg je te maken met alle bureaucratische zaken die nog moeten worden afgerond. De vergunningen voor de B&B moesten worden geregeld – en de contracten voor gas, water en licht worden omgezet. Zaken als het doorboren van de waterleiding voor de nieuwe badkamer of een gaslek na het verplaatsen van de gastank komen dan erg ongelegen. Omdat we tijdens de verbouwing ook lokale bedrijven en mensen hebben ingeschakeld, hebben we snel kennis gemaakt met de inwoners van Montefano. Buren hebben ons wegwijs gemaakt en geholpen de juiste personen te benaderen. Hierdoor is er gelukkig voor alles weer een oplossing gevonden.

Foto: Jurgen maakt doorbraak voor nieuwe badkamer.

Warm welkom van de dorpingen

De inwoners van Montefano zorgden voor een verrassend warme ontvangst. De nieuwe burens kwamen spontaan langs om kennis te maken en hun hulp aan te bieden. Tijdens het eerste boodschappenrondje in het dorp kwam de slager zelfs zijn winkel uit om met ons mee te lopen naar de groenteboer, die we niet direct konden vinden. De marktlieden vroegen na tijdje vragen of we hier nu echt '*per sempre*' woonden. Sindsdien krijgen we niet alleen uitgebreid culinair advies bij aanschaf van groente, fruit en verse vis, maar ook altijd een extra bosje kruiden of iets bijzonders om te proeven.' En onze buurvrouw nodigde ons meteen uit voor de dagelijkse *passeggiata*. Nog steeds komt ze regelmatig eieren, vers geplukte sla uit eigen tuin en rozemarijn brengen. En ter ere van La Festa della Donna, op 8 maart, kreeg ik zowaar een takje mimosa van haar.

Tijdens een wandeling door het dorp kregen we net zo'n warm welkom van de Montefanesi als van de burens. Als ze horen dat we 'hun' oude school hebben gekocht, komen de verhalen vanzelf los. Iedereen kent wel iemand die er nog op school heeft gezeten. Tijdens de oorlog was het een verzamelplek voor Amerikaanse soldaten waar gegeten werd. Een van de oudere mannetjes uit het dorp vertelde ons zelfs dat hij er wel eens kwam om 'sjekkes' te roken met soldaten.

De eerste week met gasten

Eerder dan gepland, namelijk op 22 april hebben we de eerste gasten mogen ontvangen. Die week zat tot onze blijde verrassing al helemaal vol. De eerste ochtend dat La Vecchia Scuola ontwaakte is er dan ook een om niet meer te vergeten. De geur van koffie en vers gebakken brood, gasten die van de ochtendzon en het mooie uitzicht zaten te genieten. De kleinste gasten die zachtjes en op blote voetjes beneden waren gekomen om een handje te helpen met het ontbijt. De vogeltjes die fluiten, afgewisseld met de belletjes van Rosso en Scooter die hun ochtendwandeling rondom het huis maken. Ondertussen keken we elkaar even aan: wie dekt eigenlijk de tafels....wie maakt het verse fruit, het sap en de dolce? Gelukkig is het draaien van de B&B ondertussen meer routine geworden en hebben we veel ontbijtjes mogen verzorgen. Buiten in de ochtendzon op het terras of knus in onze cantina wanneer buiten het weer het even niet toeliet.

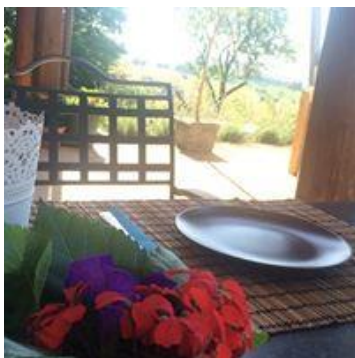

Foto: Eerste ontbijt (buitenterras of cantina) in april 2016.

Foto: Rosso/Scooter en uitzicht vanuit tuin tijdens ontbijt.

Een bevlogen eerste seizoen

Tijdens de zomer hing er regelmatig een tasje met sla aan de 'cancello' of werden er courgette en aubergine uit eigen tuin gebracht door de buren. De buurvrouw bracht vers geplukte bloemen wanneer ze wist dat er nieuwe gasten zouden komen. En wanneer er weer een feestje was in Montefano of ander nabij gelegen dorpje, lagen de flyers voor onze gasten in de brievenbus. Zeker ook Montefano en haar inwoners hebben onze gasten omarmt. De wijnboer heeft diverse wijnproeverijen verzorgd met heerlijke hapjes. Vooraf kregen we vaak een rondleiding in de grotten van Montefano waar de oude wijnvaten bewaard zijn gebleven. En niet te vergeten onze privégids, wij vermoeden de enige Montefanees die Engels spreekt en geen wijn drinkt. Vol enthousiasme heeft hij onze gasten verhalen verteld over het prachtige oude theater La Rondinella dat nog steeds in gebruik is. Na een cappuccino in de plaatselijke bar werden we zelfs naar de kamer van de burgemeester geleid waar we een warm ontvangst kregen.

Foto: Cantina Degli Azzoni en theater La Rondinella.

In augustus wordt de kust van Le Marche drukker bezocht want ook de Italianen hebben dan vakantie. In deze maand was er dan ook een gezellige mix in onze B&B van Nederlandse – en Italiaanse gasten. De avonden waarop we gekookt hebben voor onze gasten, kregen hiermee extra glans. Het was zeker ook een bevlogen eerste seizoen voor ons! Zo heeft Jurgen die periode moeten herstellen na een liesbreuk operatie in Nederland. Geen gemakkelijke opgave tijdens een lopend seizoen wanneer er genoeg te doen is. Gelukkig hebben we toen hulp gekregen van de burens en zeker ook van lieve gasten, die als verrassing het gras hadden gemaaid wanneer wij terug kwamen van de boodschappen.

Foto: Voorbereiding op zwoele zomeravond met heerlijk Italiaans eten.

Het echte Italiaanse leven

Ondertussen is het eerste seizoen afgelopen en proberen we ons nieuwe ritme te vinden in het dagelijkse leven, ook wanneer er geen gasten zijn. De eerste klusjes worden alweer geklaard. De oude houthaard is vervangen door een echte knusse 'pellet kachel'. Wanneer het weer het toelaat wordt het schilderwerk opgepakt, want ook aan een volledig gerestaureerd pand is voldoende herstelwerk te doen. Daarnaast wordt de website, mede op verzoek van onze Italiaanse gasten, naar Italiaans (en Engels) vertaald. En er staat een yoga week gepland voor volgend jaar april. Maar ook andere leuke evenementen willen we gaan organiseren, zoals het bijwonen van een echte

druivenpluk in een wijnweek, het bijwonen van een kookworkshop in een agriturismo in de buurt en een weekend voor golfers.

Foto: ochtendyoga in tuin, oktober 2016.

En tenslotte gaan we verder waar we aan het begin van dit seizoen zijn opgehouden, met de tuin. Het uitzicht is en blijft ook in de wintermaanden prachtig. De velden zijn al ingezaaid met zonnebloemen en de eerste graanvelden beginnen al groen te worden. Op mooie dagen is het dan ook geen straf om de tuin nog mooier te maken.

Foto: Sfeerhaard en uitzicht november 2016.

En ondanks dat we ook in de winter op zonnige dagen nog regelmatig buiten de 'pranzo' houden, worden ook hier de dagen korter en nachten kouder. De kachel staat dan ook regelmatig gezellig te

knisperen. Gelukkig hoeven we ons ook niet eenzaam te voelen in de winter en worden we regelmatig uitgenodigd door onze nieuwe Italiaanse vrienden in de 'campagna' waar zij met een groep een huis hebben gehuurd. Samen koken we er de 'cena' waarna er nog gebiljart of gekaart wordt. Ook hebben we de 'beneden' burens (de naaste burens onderaan de heuvel) uitgenodigd voor 'cena'. En omdat ook zij erg geïnteresseerd zijn in onze gewoonten en gebruiken, hebben we Hollandse pot gemaakt voor ze. Het heeft ze gelukkig goed gesmaakt. En hoe bijzonder is het dat we met de kerst zijn uitgenodigd voor 'cena' bij de 'boven' burens samen met de hele familie. Het wordt voor ons gelukkig geen eenzame kerst dit eerste jaar in Italië.

Foto: van cantina eerste kerst in Italië, december 2016.

We kijken terug op een bevlogen jaar maar vooral prachtig seizoen met veel gezellige gasten en mooie momenten. En door alle perikelen rondom vergunningen, verzekeringen en contracten, burgeren we al snel in het Italiaanse systeem in. Maar bovenal de warme ontvangst van de burens en omwonenden maakt dat we ons al snel thuis zijn gaan voelen hier op onze nieuwe plek. Vooraf plande we strategisch een nieuwe plek dichtbij het vliegveld, de zee en ga zo maar door. Maar we hadden niet durven dromen zo'n fijn en warm welkom te krijgen hier in Montefano. En zoals een ondertussen dierbare vriendin van ons aan het begin van het jaar vertelde: "Je hebt het juiste deurtje geopend door naar Montefano te komen". Ik geloof dat ze gelijk heeft gekregen.

Foto: Ontvangst gasten bij 'cancello'.

LVS Le Marche Comp
16-9 NIEUW.mp4

Ook logeren bij La Vecchia Scuola?

Het valt ons op dat de dorpelings ook voor onze gasten zo ontzettend aardig zijn. Ze worden meestal hartelijk begroet met een vrolijk *buongiorno* en deze mensen proberen je echt thuis te laten voelen. Restauranthouders brachten onze gasten zelfs terug wanneer het te laat was geworden om te voet naar huis te gaan. Misschien komt het omdat ze hier nog geen massa's toeristen zien. Ze zijn oprecht blij om je iets meer over hun dorpje, de geschiedenis daarvan en hun bijzondere plek daarin te vertellen. 's Zomers zijn er allerlei festiviteiten waar je aan het 'echte Italiaanse' leven kunt meedoen: een *palio* (een doorleefde strijd tussen Montefano en het nabijgelegen Montefiore), een oogstfeest, een antiekmarkt, verschillende concerten...en nog veel meer.

Foto: Sapori d'autunno en Montefano '900, juli en oktober 2016.

Graag delen we onze Italiaanse droom met je. Kom naar La Vecchia Scuola en geniet mee van het pure Italiaanse plattelandsleven met comfort en heerlijke luxe. Vanaf 1 mei 2016 staan de deuren van onze nieuwe B&B open. Je bent van harte welkom.

Wil je op de hoogte blijven van onze verhalen? Schrijf je in voor onze nieuwsbrief <http://lemarchebedandbreakfast.com/contact/>. Of volg onze verhalen op Facebook <https://www.facebook.com/lemarchebedandbreakfast/>.

Voor meer informatie of reserveringen neem je een kijkje op de website www.lemarchebedandbreakfast.com, bel je naar 0039-331 478 2959 of mail je naar info@lemarchebedandbreakfast.com.

www.lemarchebedandbreakfast.com

